

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 15261

гр. Х, 09.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 113 СЪСТАВ, в закрито заседание на девети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА
МИТЕВА**

като разглежда докладваното от **ИЛИНА В. ЗЛАТАРЕВА МИТЕВА**
Гражданско дело № 20241110106783 по описа за 2024 година

Производството по делото не следва да се разглежда по реда на глава двадесет и пета от ГПК „Бързо производство“ с оглед обективното съединение с иск по чл. 86 ЗЗД, който не е сред изброените в разпоредбата на чл. 310 ГПК.

Образувано е по постъпила искова молба от В. А. Ш. /уточнена с молба с вх. № **** от 28.02.2024г./ срещу „Х“ ЕАД, с която при условията на обективно съединение са предявени иски с правна квалификация по чл.344, ал.1, т.1, т. 2 и т. 3 вр. с чл. 225, ал. 1 КТ и чл. 86 ЗЗД.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника е постъпил отговор на исковата молба, с който предявените иски се оспорват като неоснователни.

Извършена е проверка по реда на чл. 312, ал 1 ГПК, при която съдът намира, че исковата молба е редовна, а предявените иски са процесуално допустими, при което делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание.

По доказателствените искания:

Ищецът и ответникът са представили относими и необходими писмени доказателства, чието приемане е допустимо.

Доколкото с отговора ответникът е представил част от документите, за които се отнася искането на ищеца по чл. 190 ГПК, на същия следва да се укаже да уточни има ли други конкретни документи, съдържащи се в трудовото му досие, за които иска да бъдат представени по делото, както и да посочи обстоятелствата, чието установяване цели с тях.

На ищеца следва да се предостави поисканата възможност за представяне на оригинал на трудовата му книжка за констатация в насроченото открито съдебно заседание по делото.

Така мотивиран и на чл. 140 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание за разглеждане на делото на **14.05.2024г.** от **09.30 часа**, за когато да се призоват страните, като им се връчи и препис от настоящето определение, а на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба.

ПРИЕМА представените от ищеца с исковата молба и от ответника с отговора писмени доказателства.

УКАЗВА на основание чл. 101, ал. 1 ГПК на ищеца в едноседмичен срок от получаване на препис от настоящето определение с писмена молба до съда с препис за ответната страна да посочи кои конкретни документи, съдържащи се в личното му трудово досие иска да бъдат представени по делото и обстоятелствата, чието установяване цели с тях, като го предупреждава, че при неизпълнен ие съдът ще приложи последиците, разписани в чл. 101 ал. 3 ГПК.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД по делото, както следва:

Предявени са обективно съединени искове с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ и чл. 86 ЗЗД.

Ищецът В. А. Ш. твърди, че от 23.03.2009 г. бил в безсрочно трудово правоотношение с ответника, по силата на което изпълнявала длъжността „инженер в Х“, а считано от 01.10.2015г. – „ръководител звено „Х ТПМ И АС“ в отдел „Контрол и оценка на инв. и рем. дейност“, дирекция „Инвестиционна и ремонтна дейност“ с място на работа – централно управление, гр. Х. Със Заповед № 17/27.11.2020г/ на Изпълнителния директор на ответното дружество на ищеца било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. С влязло в закона сила съдебно решение по гр.д. № 63493/2020г. по описа на СРС, 168 състав ищецът бил възстановен на заеманата преди уволнението му длъжност, поради което на 04.12.2023г. се явил на работа. Твърди, че на същата дата ответникът издал и му връчил процесната заповед №131/04.12.2023г., с която трудовото правоотношение между страните се прекратявало едностранно от работодателя на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 КТ поради съкращаване в щата. Поддържа, че уволнението му е незаконно, като в тази връзка излага конкретни съображения, че уволнителната заповед е подписана от лица без работодателска правоспособност, поради злоупотреба с право от страна на работодателя, липсата на реално съкращаване в щата и тъй като не бил извършен подбор по чл. 329 КТ. Твърди, че вследствие на незаконното уволнение останала без работа. Брутното трудово възнаграждение, което получил за последния пълен отработен месец преди уволнението му през 2020г. било в размер на 2232,40 лв. Иска от съда да отмени уволнението, да го възстанови на заеманата до уволнението длъжност, както и да осъди ответника да му заплати обезщетение за оставане без работа в размер на 13 394,40 лв. за периода от 04.12.2022г. до 04.05.2023г., заедно със законната лихва от предявяване на иска до погасяване на задължението, както и сумата от 103 лв. за обезщетение за забава в размер на законната лихва върху обезщетението за оставане без работа за периода от 04.12.2023г. до

06.02.2024г. вкл .

Ответникът поддържа, че уволнението е законосъобразно извършено, като издадената заповед била подписана от надлежно упълномощени представители на работодателя след валидно взето решение за реорганизация на работния процес, включващо закриване на звеното, ръководено от ищеца, считано от 06.07.2022г. Ето защо към момента на възстановяването на ищеца на работа заеманата преди уволнението му длъжност не съществувала. Поддържа, че доколкото процесното съкращение в щата по същество представлява премахване на единствена бройка, работодателят нямал задължение да извършва подбор. Оспорва иска за обезщетение за принудителна безработица и по размер, като в тази връзка сочи, че действително полученото от ищеца трудово възнаграждение за последния пълен отработен месец при ответника било в твърдения от него размер, но същото включвало и 325 лв. за социални нужди.

Като неоспорени от ответника на основание чл. 153 ГПК не подлежат на доказване следните обстоятелства: че между страните е било налице безсрочно трудово правоотношение, по силата на което ищецът изпълнявал при ответника длъжността Ръководител звено „Х на ТПМ и АД“, че след отмяна на предходно уволнение и възстановяването му на работа на 04.12.2023г. ищецът се явил на работа, при което ищецът му връчил заповед №131/04.12.2023 г., с която трудовото правоотношение между страните се прекратявало на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 КТ поради съкращаване на щата.

По иска по чл. 344, ал. 1 т. 1 КТ:

В тежест на ответника е да докаже, че към момента на прекратяване на трудовото правоотношение /връчване на уволнителната заповед/ заеманата от ищеца длъжност е съкратена въз основа на решение на компетентен орган, като са спазени формалните изисквания за уволнение на основание съкращаване на щата, свързани с извършване на подбор съобразно изискванията на чл. 329 КТ, или, че съкратената щатна бройка за съответната длъжност е била единствена.

По иска с правно основание чл. 334, ал. 1 т. 2 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже, че при наличие на предпоставките за уважаване на иска по чл. 344, ал. 1 т. 1 КТ трудовото правоотношение между страните няма срочен характер.

По иска по чл. 344, ал. 1 т. 3 вр. с чл. 225, ал. 1 КТ:

В тежест на ищеца е да докаже, че е останал без работа за сочения период, че оставането без работа е в причинна връзка с уволнението.

Ищецът не сочи доказателства за оставането си без работа.

По иска по чл. 86 ЗЗД:

В тежест на ищеца е да докаже изпадането в забава за главното задължение - за обезщетение за оставане без работа, както и размера на законната лихва за забава за процесния период.

В случай че ищецът изпълни възложената му доказателствена тежест, ответникът следва да докаже, че е заплатил претендираното вземане.

Ищецът не сочи доказателства за изискуемост на главния дълг.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. При постигане на спогодба дължимата се държавна такса по делото е в половин размер.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____